2-230338*****-12-2c-06032023-1
Dosarul nr. 2c-566/23

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 octombrie 2023 mun.Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Judecător Muruianu Maria

Examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă SRL „Identcar CR" către SRL „Kronos Trans Group", cu privire la încasarea datoriei.

A CONSTATAT:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 03.03*****023 reclamantul SRL „Identcar CR", a chemat în judecată, în contradictoriu, pârâtul SRL „Kronos Trans Group", solicitând încasarea sumei de 2 484 USD cu titlu de cheltuieli pentru parcurgerea distanței neproductive, a sumei de 196 Euro cu titlu de cheltuieli pentru diurna și cazarea șoferului, a sumei de 1 230 USD cu titlu de penalitate conform pct. 37 al contractului și a cheltuielilor de judecată, după cum urmează 2 427 lei taxa de stat și 5 000 lei asistență juridică.

În motivarea de admitere a acțiunii, reclamantul a relatat că, între reclamant și pârât a fost încheiat contractul de transport de mărfuri nr. *****. Conform contractului nominalizat reclamantul în calitate de transportator urma să transporte marfă din Turcia, or. Konya în Republica Moldova, or. Chișinău. Conform datelor înscrise de către pârât în contract: Tipul încărcăturii: utilaj Cantitatea 15 tone / 90 m3, data încărcării: ***** Camion: MAN 77, preț: 4100$. Astfel, reclamantul de la ultima descărcare (loc. *****, pe contractul de transport anterior, s-a deplasat spre locul de încărcare conform contractului nr. ***** încheiat cu pârâtul, loc. Konya, Turcia.

Reflectă că, ajuns la destinație și având în vedere că în contractul nr. *****, rubrica 7 nu s-a indicat adresa concretă pentru încărcare, s-au solicitat de la pârât indicațiile necesare pentru a ajunge la locul de încărcare a mărfii, și anume adresa agentului economic de la care trebuie de preluat marfa, fapt care nu a fost realizat de pârât. După nenumărate solicitări, neavând careva informații de la pârât despre locul încărcării mărfii, s-a expediat pe adresa de e-mail a acestuia o notificare despre faptul imposibilității executării contractului nr. ***** din motiv ca nu are informație despre adresa locului încărcării mărfii, dar nici la aceasta nu a parvenit nici un răspuns. Astfel, din lipsă de informație de la pârât, reclamantul a fost în

imposibilitate să execute contractul, fapt care a cauzat ultimului cheltuieli suplimentare pentru deplasare la locul de încărcare prevăzut conform contractului de transport de mărfuri.

Arată prevederile art. 1446 Cod civil unde transportatorul are dreptul la compensarea cheltuielilor prilejuite de cererea și îndeplinirea indicațiilor dacă nu este dator, în baza contractului sau a legii, să suporte aceste cheltuieli. Conform Convenției CMR, paragraf 7, pct. 1,1. Expeditorul răspunde pentru toate cheltuielile si daunele pricinuite transportatorului din cauza inexactității sau insuficienței: a) indicaților menţionate în articolul 6 paragraful 1 b), d), e), f), g), h) si j). Iar conform paragrafului 6, lit. d) locul si data primirii mărfii si locul prevăzut pentru eliberarea acesteia. Totodată, conform art. 1435 Cod civil expeditorul răspunde pentru toate cheltuielile și prejudiciul cauzat transportatorului din cauza inexactității sau insuficienței locul și data primirii bunului și locul prevăzut pentru eliberarea acestuia, denumirea curentă a naturii bunului și felul ambalajului, iar pentru bunurile periculoase, denumirea lor general recunoscută precum și greutatea brută sau cantitatea altfel exprimată a bunurilor. Astfel, având în vedere inacțiunea pârâtului de a furniza informații suplimentare privind locul de încărcare a mărfii, precum și celelalte date necesare referitor la tipul mărfii, care de fapt urmau a fi înscrise în contract, reclamantul a suportat cheltuieli în legătură cu deplasarea în orașul Konya.

Relevă că, camionul prevăzut pentru încărcarea mărfii, venea din România și urma să ajungă în Konya pentru încărcarea mărfii conform contractului nr. 27, acesta a parcurs o distanță neproductivă de 1104 km, ceea ce a creat reclamantului cheltuieli suplimentare, care nu au fost compensate de către pârât. Astfel, având în vedere prețul contractului de transport, care constituie 4 100 USD, raportând la distanța care urma a fi efectuată conform cursei Konya-Chișinău (1 818 km), tariful per 1/km conform contractului constituie suma de 2. 25 USD. Deci, cheltuielile suportate de către reclamant pentru parcurgerea distanței neproductive pentru a ajunge la locul de încărcare constituie: 2 484 USD, adică 1104 km * 2. 25 = 2 484 USD. Totodată, pe lângă cheltuielile suferite pentru deplasarea la locul încărcării mărfii, reclamantul a suferit și alte cheltuieli legate de achitarea serviciilor șoferului, în conformitate cu Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova aprobat prin HG nr. 10 din 05-*****-2*****2. Astfel, conform notei contabile f/n din 24.05*****022 și a decontului de avans f/n din 24.05*****022, cheltuielile sunt următoarele: Diurna șoferului pentru zilele 15.05*****022-18.05*****022 este de 140 Euro, adică 35 Euro * 4 zile = 140 Euro. Totodată, cheltuielile pentru cazare constituie 56 Euro, adică 4 zile *140 Euro * 10% = 56 Euro. În concluzie, cheltuielile pentru serviciile șoferului care s-a deplasat în or. Konya, Turcia constituie 196 Euro.

Invocă că, potrivit contractului nr. *****, pct. 36 prevede răspunderea în legătură cu prezentul contract-cerere, inclusiv pentru staționarea supranormă, revine prin excepție expeditorului în cazul: informării eronate cu privire la adresa locului de încărcare /descărcare, descrierii mărfii, deci a denumirii, cantității, ambalajului, gabaritelor. Iar conform pct. 37 din prezentul contract ca urmare a nerespectării punctelor prevăzute supra, transportatorul/expeditorul/intermediarul va achita o penalitate în mărime de 30% din suma frahtului. Astfel conchide că, pârâtul nu a respectat clauzele contractului privind furnizarea informației necesare pentru executarea contractului, și anume locul prevăzut pentru încărcare, tipul și cantitatea mărfii, gabaritele etc. Iar conform pct. 37 al contractului în speță, pîrîtul urmează să achite o penalitate în mărime de 1230 USD (4100 USD *30% = 1 230 USD).

Subliniază că, în vederea aplanării amiabile a litigiului survenit, în data de *****, a fost înaintată somația prin care s-a solicitat achitarea în termen de 3 zile a sumei prejudiciului suferit, însă, pârâtul a refuzat vehement soluționarea amiabilă a litigiului, fără a oferi un răspuns pretențiilor înaintate. Astfel, toate modalitățile de soluționare extrajudiciară a litigiului survenit au fost epuizate, reclamantului rămânându-i doar posibilitatea adresării în instanța de judecată în vederea încasării silite a despăgubirilor pentru pierderea mărfii și a prejudiciului sub forma de profit ratat, motiv pentru care, solicită admiterea acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13.03*****023 cererea menționată a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Instanța a respectat prevederile art*****76^3 – 276^4 Cod de procedură civilă, prin comunicarea cererii pârâtului SRL „Kronos Trans Group”, prin scrisori recomandate, care au fost recepționate, fapt atestat prin avizele de recepție atașate la cauză.

Reprezentantul pârâtului SRL „Kronos Trans Group”, avocatul Apostoliuc Stanislav la data de 1*****, ***a depus referinţă,*** invocând în netemeinicia acesteia cu următoarele argumente, nici un transportator, dacă nu cunoaște din start adresa încărcării, nu se va mișca din loc, pentru a veni la încărcare, deoarece traseul este stabilit din start și kilometrajul care urmează a fi parcurs trebuie să fie stabilit cu precizie, pentru a putea fi calculat navlul pentru 1000 de km fără a cunoaște unde trebuie să ajungă. Indică în acțiune, că reclamantul a suportat cheltuieli în legătură cu deplasarea în orașul Konya pentru executarea contractului și anume parcurgerea a 1 104 km, presupus, după calculele reclamantei, echivalentul a 2 484 USD, cît și alte cheltuieli, cum ar fi achitarea serviciilor șoferului, diurna șoferului, cazarea. Aceste cheltuieli, probabil, și au avut loc, nu se cunoaște, deoarece la materialele cauzei lipsesc careva înscrisuri, care ar demonstra că aceste cheltuieli au avut loc în realitate și că aceste cheltuieli real au fost suportate de reclamantă (contract cu șoferul, ordin de plată sau chitanță de cazare etc).

Pe astfel de invocări, cu date generale, luate din acces public, se pot calcula mai multe sume și pe mai multe zile, deoarece la materialele cauzei, lipsește o dovadă fermă (un alt contract de transport sau o scrisoare de trăsură CMR) prin care s-ar fi dovedit, cînd a părăsit teritoriul Turciei reclamanta, or, motivul ascunderii acestor înscrisuri direct contravine cu poziția expusă în acțiune. Totodată, reclamanta stipulează, că urmează a fi încasată și penalitatea contractuală, conform pct. 37 din contract în mărime de 30% din suma navlului, precum că pîrîtul nu și-a onorat obligațiile. Adică, prejudiciu, distanța parcursă, diurna, serviciile șoferului și plus la toate penalitate contractuală, onorată instanță, reclamanta, foarte tare a dorit să includă în acțiune și o sumă care o va motiva, ”așa, printre altele ...”, dar a considerat că va fi peste măsură și în ultimul moment a exclus-o.

Consideră prin prisma art.949 Cod civil că, reclamanta nu poate să solicite sumele anume în așa ordine, cum prevede legislația, or, reclamanta solicită în totalitate și presupusul prejudiciu și penalitatea, ceea ce ne duce la constatarea îmbogățirii ilicite și creează dubii, asupra bunei credințe a reclamantei. Or, reclamanta conștient a tăinuit multe aspecte ale acestei așa spuse-i vinovății a pîrîtului și nu a dorit să se expună în privința lor, și anume, la data de 17 noiembrie 2022, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a emis o Hotărîre la acțiunea civilă SRL ’’Kronos Trans Group,, vs SRL ’Tdentcar CR,, dosar nr*****c-1458/2022, prin care a admis cererea de chemare în judecată și a încasat din contul ultimei penalitatea contractuală în mărime de 1 230,00 USD și cheltuieli de judecată, în cuantum de 5 720,00 MDL, pe același contract de transport, sub aceleași circumstanțe.

Atrage atenția asupra faptului că nu a fost înaintată nici o acțiune reconvențională. Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe a declarat apel, însă a fost restituit pe motiv că a fost depus tardiv și apelantul nu a solicitat repunerea în termen. Deci, avînd în vedere cele expuse, se deduce că SRL ,,Identcar CR” la momentul judecării cauzei menționate anterior, nu a avut careva pretenții. La materialele cauzei nu a fost anexat nici un înscris, care ar demonstra cheltuielile suportate și ceea că nu a fost efectuată o altă transportare exact în aceeași zi, în care reclamanta a refuzat transportarea. Constată că, este o simplă răzbunare pe pîrît din motiv că SRL ’’Kronos Trans Group,, nu a închis ochii pe situația creată din vina SRL ,,Identcar CR” în urma căreia pîrîtul și-a stricat relația cu partenerii săi.

Mai mult ca atît, reclamantul a anulat contractul unilateral, și acte confirmative că a staționat în așteptarea altei transportări și a avut de suportat cheltuieli, naște dubii adăugătoare asupra bunei credințe a reclamantei, și anume, că reclamanta intenționat a anulat contractul din motiv că a găsit o altă transportare mai convenabilă financiar. Această circumstanță își poate găsi veridicitatea din

motiv că contractul a fost anulat de reclamantă la data de 17 mai 2022, dar data încărcării conform contractului a fost data de 17-18 mai 2022, adică, reclamanta cunoștea cu certitudine adresa de încărcare, însă nu a mai dorit să efectueze transportarea dată și invocările cu necunoașterea adresei de încărcare, sunt unele declarative și lipsite de dovezi. Constată un simplu dezacord cu hotărîrea instanței din 17 noiembrie 2023, dar acțiunea înaintată, o simplă răzbunare, care nu are la bază nici un temei pentru a fi admisă. Avînd în vedere cele expuse solicităm respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate, și anume cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5000,00 lei.

La data de 20.09*****023 de către reprezentantul reclamantului SRL „Identcar CR", avocatul Secrieru Olga, ***au fost depuse obiecții asupra referinței*** relatînd că modelul contractului aparține pârâtului, clauzele nu au fost negociate, iar toate datele referitoare la adresa de încărcare, tipul mărfii, la fel sunt înscrise în contract de către pârât. Astfel, vorbim despre lipsa informației furnizate de către pârât referitor la numele companiei și adresa concretă de la cine trebuie de preluat marfa și tipul ei, care nu au fost furnizate de către pârât nici după ce s-a expediat notificarea din ***** pe e-mail companiei pârâte. Deci, transportatorul ajuns în orașul Konya a luat legătura cu reprezentanții pârâtului pentru a primi mai multe indicații despre tipul mărfii, locul încărcării, denumirea companiei de la care trebuie de preluat marfa, însă s-a oferit doar o denumire a unei companii.

Deși, reclamantul în calitate de transportator nu are obligația de a căuta adresa de încărcare, totuși, reprezentantul reclamantului a contactat compania din orașul Konya, iar din discuțiile cu aceștia ne-au comunicat că e nevoie de un alt camion cu dimensiuni mai mari, or, gabaritele mărfii care urma a fi transportată nu se vor încadra în camionul existent. Astfel, având în vedere că atât în baza art. 1435 Cod Civil, cât și conform pct. 35 din contract, pârâtul poartă răspundere pentru lipsa datelor referitor la adresa de încărcare, a tipului mărfii, ambalajului etc. și lipsa comunicării a acestor date către reclamant, contractul nu a putut fi executat. Mai mult decât atât, nici după notificarea expediată către pîrît privind imposibilitatea executării contractului, pârâtul nu și-a dat interesul pentru a furniza toate datele necesare. Camionul a parcurs deja o distanță anumită în vederea executării contractului, a avut cheltuieli legate de alimentarea camionului și altele.

A invocat că, părțile au stabilit inițial prețul contractului nr. 27 din 11.05*****023 în mărime de 4100 USD, deci în cazul livrării mărfii acest preț urma să fie achitat de pîrît în folosul reclamantului, acest cost include și toate cheltuielile transportatorului. Însă, având în vedere circumstanțele care s-au întâmplat, prețul contractului nu a fost achitat, respectiv, legea oferă dreptul transportatorului pentru recuperarea cheltuielilor în asemenea cazuri, în baza art. 1446 și 1435 Cod civil. Totodată, conform clauzelor contractuale, părțile au

convenit de comun acord asupra unor penalități în caz de neexecutare a contractului, iar conform pct. 36 și 37, s-a stabilit o penalitate în mărime de 30% din suma frahtului (prețul contractului). Consideră că prevederile prevăzute de art. 949 sunt aplicabile, la alin. (2) se permite încasarea atât a prejudiciului cât și a penalității (clauză penală punitivă), or, în contract nu este prevăzut faptul că încasarea penalității exclude dreptul la oricare alte despăgubiri suplimentare.

Cât privește cauza civilă prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Kronos Trans Group SRL către Identcar CR SRL, atrage atenția că reclamantul a înaintat cerere de apel, însă din motiv că nu a avut posibilitatea de a primi asistența juridică corespunzătoare și nu a solicitat repunerea în termen, cererea de apel a fost restituită. Însă, nicidecum nu pot fi reținute argumentele pârâtului din referință precum că reclamantul nu a avut pretenții în acea cauză civilă, or, faptul necunoașterii unor proceduri și termeni procedurali nu pot fi considerate drept lipsa dezacordului cu cele invocate în acea cauză civilă. Având în vedere că reclamantul în cauza civilă nr. 2c-1458/2022 nu a reușit să depună referință, multe momente au fost tăinuite și nu au fost elucidate pe deplin. În concluzie opinează că prezenta cerere de chemare în judecată este întemeiată și solicită ca cauza să fie examinată în procedură generală pentru a elucida toate circumstanțele.

La fel, la data de 20.09*****023 de către avocatul reclamantului a fost depusă cerere de majorare a cuantumului pretențiilor în partea cheltuielilor de judecată și anume, majorarea de la 5 000 lei până la 12 000 lei a asistenței juridice.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25.09*****023 a fost respinsă din lipsă de temei cererea reprezentantului reclamantului privind examinarea acțiunii în procedură generală, fiind fixată data pentru examinarea cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă în lipsa părților.

Studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, instanța de judecată consideră că este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă din următoarele motive.

Cadrul legal relevant:

*Constituția Republicii Moldova art*****0* accesul liber la justiție (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Codul de procedură civilă art.5 accesul liber la justiție (1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare. (3) Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin

încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale. Art.6. Modalitățile de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege. Art.118. Obligația probațiunii în judecată (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. (4) În cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții sau altui participant la proces care a avut posibilitatea și care trebuia să se asigure pînă la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli. (5) Instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor. Art.130. Aprecierea probelor (1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. (4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. (5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii. Art*****39. Legalitatea și temeinicia hotărîrii Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Art*****40. Problemele soluționate la deliberarea hotărîrii (1) La deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele,

determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. (2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanța judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanța audiază din nou pledoariile participanților la proces. (3) Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Conform art.90 CPC din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistenţă juridică.

Potrivit art.94 CPC (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui. (3) Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii. (4) Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărîre, instanţa ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art.96 CPC (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. (2) În cazul în care partea care a câștigat procesul a beneficiat de asistenţă juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenței juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul. Sumele respective se încasează în conformitate cu Legea nr.198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat.

Potrivit art.1411 Cod civil (1) Prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.

Articolul 1432 Cod civil (1) Contractul de transport este constatat printr-o scrisoare de trăsură (conosament sau alt document echivalent). (2) Lipsa, pierderea

sau deteriorarea scrisorii de trăsură nu afectează valabilitatea contractului de transport. Articolul 1433 Cod civil (1) Scrisoarea de trăsură se întocmește de expeditor dacă părțile nu au convenit altfel. (2) Scrisoarea de trăsură se întocmește în cel puțin 3 exemplare care se semnează de către expeditor și transportator, aceste semnături putînd fi imprimate sau înlocuite prin ștampilele expeditorului și ale transportatorului. Primul exemplar se păstrează la expeditor, al doilea însoțește bunul, iar al treilea este remis transportatorului. (3) Dacă bunurile sînt încărcate în mai multe vehicule sau dacă este vorba de bunuri de diferite feluri ori de bunuri repartizate în diferite loturi, atît transportatorul, cît și expeditorul poate cere întocmirea unui număr de scrisori de trăsură egal cu numărul vehiculelor utilizate sau cu numărul felurilor de bunuri ori al loturilor de bunuri.

Reieșind din circumstanțele de fapt şi de drept, instanța de judecată a constatat cu certitudine, că cererea depusă de reclamantul SRL „Identcar CR” *cuprinde cadrul legal de adresare în instanța de judecată* și obiectul litigiului dedus judecății constituie raporturile juridice rezultate din neexecutarea obligațiunilor contractuale, guvernate de prevederile art.1411,1432,1433 Cod Civil.

În acest sens instanța i-a în considerație probele prezentate și administrate de către instanța de judecată, astfel cum prevede art*****76[3] Cod de procedură civilă, inclusiv:

- pag. 1 din 2 – Contractul-cerere nr********** privind prestarea serviciilor de transport și expediție, consemnat în scris și semnat de ambele părți contractante, care confirmă obligațiunile contractuale ale părților contractante(f.d.9-12);

- scrisoarea de transport internațional CMR seria ***** din ***** prin care se atestă, marfa, greutatea, cubajul, locul, data încărcării și locul destinatar(f.d.13);

- înștiințarea reclamantului Nr.***** din ***** prin care se aduce la cunoștința pîrîtului că contractul din *****se anulează din motivul insuficienței datelor exacte în contract comanda, mai exact lipsa adresei de încărcare, transportatorul retrage participarea și atribuțiile tranzacției date, dovada expedierii electronice(f.d.14-17);

- informația privind normele diurnelor și plafoanele de cazare pe categorii a persoanelor delegate(f.d.18-21);

- formularul tipizat nr**********(f.d*****2-23);

- pretenția Nr***** din *****, contul spre achitare și dovada expedierii la email(f.d*****4-26);

- factura fiscală din *****și ordinul de plată nr.***** din *****(f.d*****7-28);

- bonul de plată din 1*****(f.d.35);

- hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr*****c-1458/2022 din 17.11*****022, încheierea Curții de Apel Chișinău nr*****ac-123/23 din 28.02*****023(f.d.39,40-43,45-50);

- factura fiscală Seria ***** din *****(f.d.64).

Dând o apreciere probelor menționate, se constată cu certitudine faptul încheierii între părțile în litigiu, adică a reclamantului SRL „Identcar CR”(transportator-executant) și a pârâtului SRL „Kronos Trans Group”(expeditor) a Contractului-cerere nr**********, exprimat prin prestarea serviciilor de transport și expediție a utilajului, și *careva încălcări ale legislației în vigoare la încheierea contractului instanța nu a stabilit și de fapt nici nu au fost invocate.*

Tot aici, având în vedere probele deduse judecății, instanța constată, că întru executarea obligațiunilor contractuale reclamantul SRL „Identcar CR”, a prestat serviciile de transport internațional al mărfii, fapt confirmat prin scrisoarea de transport internațional CMR seria *****.

Deci, contractul-cerere nr********** *a produs efecte juridice şi careva motive contrare instanța nu a constatat.*

În același rând, instanţa constată că reclamantul SRL „Identcar CR” nu a dovedit *temeiurile tragerii pârâtului la răspundere contractuală* în baza contractului-cerere nr**********.

Astfel, năzuind spre satisfacerea cerinței, reclamantul a invocat în cererea de chemare în judecată și cea de majorare a cuantumului, că solicită suma de 2 484 USD pentru parcurgerea distanței neproductive, suma de 196 Euro pentru diurna și cazarea șoferului, suma de 1230 USD penalitate conform pct. 37 al contractului, fără a prezenta probe pertinente, concludente și verosimile în acest aspect.

Or, instanța dă curs argumentelor reprezentantului pîrîtului care a relatat că aceste cheltuieli nu sunt susținute de înscrisuri care să demonstreze că au avut loc în realitate și că acestea real au fost suportate de reclamant(contract cu șoferul, ordin de plată sau chitanță de cazare, etc.

În plus a fost criticat că nici un transportator executant dacă nu cunoaște din start datele exacte din contractul de comandă îndeosebi adresa de încărcare, nu se va mișca din loc și nu va parcurge o distanță de peste 1000 km fără a cunoaște unde trebuie să ajungă.

Instanța mai atestă din probele prezentate că, cerința privind încasarea penalității în mărime de 1230 USD și cheltuielile de judecată ca taxă de stat și asistență juridică în sumă de 5 720 lei au fost *obiect de examinare anterior*, care prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 17.11*****022 au fost încasate din contul SRL „Identcar CR” în beneficiul SRL „Kronos Trans Group”.

Efect al hotărârii judecătoreşti, ce presupune că o cerere nu poate fi judecată definitiv decât o singură dată, prezumând-se că soluția cuprinsă în hotărâre exprimă un adevăr şi nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre.

Acest act judecătoresc, din perspectiva reprezentantului reclamantului, a fost contestat cu apel, însă prin încheierea Curții de Apel Chișinău nr*****ac-123/23 din 28.02*****023 *a fost restituită cererea de apel, ca depusă în afara termenului legal, apelantul nesolicitînd repunerea în termen*.

Prin urmare poziția reprezentantului pîrîtului, abordată în obiecțiile sale, precum că multe momente au fost tăinuite și nu au fost elucidate pe deplin, nu țin loc de autenticitate, în temeinicia admiterii prezentei acțiuni.

Or, instanța se convinge de faptul că lucrul judecat reprezintă acea calitate a actului judecătoresc în virtutea căreia hotărârea obţine obligativitate, fapt împlinit și realizat la caz.

Pe lângă cele învederate, instanța mai reține și critica susținută de probe a reprezentantului pârâtului care a relatat că, nu este întîlnită buna credință a reclamantului deoarece acesta a anulat intenționat contractul la ***** găsind o transportare mai convenabilă financiar.

Or, prin compararea înscrisurilor din dosar, se atestă că prin înștiințarea Nr.***** din *****(f.d.14), adresate electronic pîrîtului, reclamantul a anulat contractul și și-a retras participarea și atribuțiile tranzacției date, lăsînd motivul insuficienței datelor exacte în contractul comandă, mai exact lipsa adresei de încărcare.

Pe cînd în pct.3 al Contractului-cerere nr********** se observă la rubrica *Data încărcării* *****, timpul încărcării/ 8:00 dimineața ora locală. Prin urmare, argumentele faptice, neînsoțite de probe, ale reprezentantului reclamantului că nu cunoștea cu certitudine adresa de încărcare nu sunt *consistente și solide* deci iluzorii și bazate pe ipoteze de ordin subiectiv.

În aspectul de dezacord a reprezentantului reclamantului de neexaminare a cererii în valoare redusă dar în procedură generală, instanța s-a expus prin încheierea din 25.09*****023, invocînd, pe lîngă aceasta, din cumul probelor și având ca reper și *Amicus Curiae a doctorului în drept*, conferențiar universitar, Elena Belei, vizavi de casarea hotărîrilor cu valoare redusă de către instanța de apel și trimiterea la rejudecare, ***se opinează că, examinarea cererilor în valoare redusă, a urmat exemplul mai multor state civilizate europene(Estonia, Lituania, Franța, Elveția, Marea Britanie)***, **și scopul primordial este de a despovăra instanțele de drept comun de multitudinea de cauze civile, simple după complexitate, miza cărora este substanțial mai mică decît costurile înfăptuirii justiției, în trei niveluri cu proceduri plenare**. Nici o prevedere din CPC nu permite instanței de apel să trimită cauza la rejudecare către instanța de fond dacă consideră că unele norme din CPC contravin cărorva standarde.

În sinteză, pe lângă cele captate, instanța decelează că reprezentantul reclamantului *nu a dovedit necesitatea și temeiurile aplicării* prevederilor art.94,96 Cod de procedură civilă, ce reglementează compensarea cheltuielilor de judecată,

în solicitările de admitere a taxei de stat în sumă de 2 427 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 12 000 lei

Or, instanța amintește, reieșind din prevederile normelor citate, că fundamentul compensării cheltuielilor de judecată, în care este inclus și onorariul avocatului, părții ce a avut cîștig de cauză, îl reprezintă culpa procesuală a părții adverse, care prin atitudinea sa a condus la declanșarea litigiului.

Ca urmare, reieșind din probele deduse judecății, se atestă cu certitudine, că instanței nu i-au fost prezentate careva probe, ce ar confirma temeiul răspunderii contractuale ale pârâtului în temeinicia solicitărilor de bază(a sumelor pentru parcurgerea distanței neproductive, diurna și cazarea șoferului, penalității) cît și a celor subsecvente(taxa de stat și asistența juridică) şi *instanța reține aici cu referire la regulile pertinenței şi admisibilității probelor, în baza art.121,122 CPC,* că reclamantul nu a furnizat instanței probe pertinente în confirmarea faptului indicat.

Pe cale de consecință, instanța va supune controlului de temeinicie, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei solicitate de avocatul reprezentantului pîrîtului, or, sub aspectul de cuantum, sunt *reale, necesare și rezonabile* (art.96 CPC).

Criteriile ce trebuie avute în vedere de instanţă la reducerea onorariului de avocat constau în valoarea pricinii şi munca îndeplinită de avocat, iar așa cum a retinut şi Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa, cheltuielile efectuate trebuie să fie necesare şi efectuate real, în limita unui cuantum rezonabil, care însă în prezenta cauză a fost demonstrat.

În aspectul de valoare a pricinii, instanța de judecată se convinge că litigiul civil nr*****c-566/23 este simplu după complexitate, miza căruia este substanțial mică. Astfel că, onorariul de avocat cerut de 5 000 lei, pentru examinarea litigiului în fond, este obiectivă, or, acest onorariu se apreciază de către instanță ca fiind unul proporțional și în corespundere cu aspectul de necesitate și rezonabilitate.

În aspectul de muncă îndeplinită de avocat, prin depunerea referinței, probelor, se califică ca fiind de complexitatea celei care să impună o asemenea sumă, de 5000 lei, or, chiar dacă se pretind astfel de cheltuieli trebuie să se facă, în condiţiile legii, necesitatea, relevanța, actualitatea și dovada existenței şi întinderii lor, cît și încasarea, fapt ce la caz, a fost realizat.

Astfel, se reține că legislația națională nu prevede mecanisme cu privire la determinarea criteriilor de apreciere a caracterului real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, însă pornind de la practica națională și internațională, aceste cheltuieli trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, iar la determinarea cuantumului compensației acordate ar putea să se bazeze pentru aprecierea sa, pe astfel de elemente ca – complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate, numărul de ore de muncă depuse, tariful lor, aportul avocatului la soluționarea cauzei și în ce măsură

munca avocatului pe cauză îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, experiența, reputația și abilitatea avocatului, suma pretinsă spre încasare, cheltuielile care puteau apărea suplimentar şi alte elemente rezonabile în urma cărora urmează o satisfacţie echitabilă şi suficientă pentru munca depusă. În afară de acesta, părţile la încheierea contractelor, urmează să acţioneze cu bună credinţă şi diligenţă.

Având în vedere aceste consideraţii și dînd o apreciere activităților avocatului stagiar Apostoliuc Stanislav, instanța atestă că, într-adevăr, avocatul a studiat cererea, a consultat clientul, a formulat în scris referința, a reprezentat interesele, a susținut poziția, a prezentat probe, circumstanțe ce denotă faptul că suma onorariului, menționată în înscrisurile din dosar, se vede a fi realmente necesară și rezonabilă ca cuantum.

Or, cuantumul total de 5000 lei, este rezultatul corespunzător complexităţii cauzei, muncii prestate, timpului alocat redactării referinței depuse la dosar şi deplasărilor la sediul instanței în vederea depunerii și înregistrării, ceea ce a fost demonstrat, arătat și probat.

Este adevărat că onorariile avocaților sunt negociabile și se stabilesc prin contractul de asistență juridică, însă suma solicitată, la caz, vine în raport cu natura și complexitatea litigiului, motiv pentru care, o va include în cheltuielile de judecată cu titlu de onorariu de avocat.

În acest context, citând astfel și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, învestită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursare a cheltuielilor, în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea *urmează a fi recuperate numai în măsura* în care constituie cheltuielile necesare care au fost în mod real făcute în limita unui cuantum rezonabil.

Ca urmare a celor relatate, cheltuielile de asistență juridică solicitate de avocatul stagiar Apostoliuc Stanislav, reprezentând onorariu de avocat în cuantum de 5000 lei, arătat în bonul de plată Seria ***** din 1*****(f.d.35), pornind de la proporționalitate, amplitudine și complexitate, sunt temeinic justificate, urmând calea încasării.

În conformitate cu art. 238-241, art. 276^2-276^4 Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL ,,Identcar CR” către SRL ,,Kronos Trans Group”,cu privire la încasarea datoriei.

Se încasează de la SRL ,,Identcar CR” IDNO 1004600037418 cu sediul în mun. Chișinău, com. *****, în beneficiul SRL ,,Kronos Trans Group”, IDNO1021600038391, cu sediul în mun. Chişinău, str. Kiev 4, ap.4, suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător **Muruianu Maria**

Copia corespunde originalului,

Judecător ***Muruianu Maria***